

Τελικά, 'κάτι έκανε'

(ο σύριζα και οι μετανάστες)

'Έχουμε μια ομολογία να κάνουμε για αρχή. Τον περασμένο Ιανουάριο δεν ψηφίσαμε Σύριζα. Και το ίδιο κάναμε και τον περασμένο Σεπτέμβριο και στο δημοψήφισμα τον Ιούλιο. Η δήλωση αυτή κάποτε δεν θα έπαιρνε το χαρακτήρα ομολογίας αλλά σήμερα εμφανίζεται ως τέτοια λόγω του κοινωνικο-πολιτικού περιβάλλοντος στο οποίο καταλαβαίνουμε ότι ζούμε. Παλιότερα πιστεύαμε πως το να εμπλέκεσαι πολιτικά σε μια αυτόνομη ομάδα σήμαινε ότι έχεις απορρίψει τα σχέδια στήριξης του κράτους (και του έθνους) στο οποίο αναγκάζεσαι να ζεις, λόγω των μύριων όσων περάσαν στο κοντινό και απώτερο παρελθόν οι κοινωνικοί και πολιτικοί σου πρόγονοι και πρόγονες: ότι έχεις απορρίψει τα κόμματα ως προβληματικό τρόπο οργάνωσης που έχει αναδείξει η κατανόηση της κινηματικής ιστορίας: ότι ως ένα μικρό 'μυρμήγκι' που νιώθεις στο κοινωνικό αρχιπέλαγος που σε περιβάλλει έχεις επιλέξει να σκέφτεσαι με μια παρέα ατόμων σε μικρή κλίμακα και να δρας για να κάνεις το περιβάλλον αυτό λιγότερο χειρότερο· έχοντας γνώση παράλληλα πως κάπου μέσα στο αρχιπέλαγος αυτό υπάρχουν κι άλλα άτομα και άλλες πολιτικοποιημένες παρέες που κι αυτές ασφυκτιούν, κι αυτές σκέφτονται συλλογικά και δρουν. Όπως είχε ειπωθεί αλλού, τα παραπάνω ζητήματα εμπειρίας – μιας και τα βιώματα, ατομικά και συλλογικά, είναι κάποια από τα πολιτικά μας εργαλεία – είναι βασικά ζητήματα ανάγκης. Τα παραπάνω είναι ανάγκη, λοιπόν, γιατί δεν υπάρχει κάτι άλλο να κάνουμε. Τα παραπάνω δεν είναι ούτε το κουτί α' αντί για το κουτί β' ούτε και απόψεις που έρχονται και παρέχονται ούτε και μακρινή και απρόσιτη θεωρία, άσχετη με τις ζωές μας.'

Τον Ιανουάριο και τον Ιούλιο και τον Σεπτέμβριο, λοιπόν, δεν είχαμε να ψηφίσουμε για να αποτρέψουμε εκλογικά την άνοδο των νεοναζί στην ελληνική πολιτική σκηνή – η μόνη πιθανότητα με βάση την οποία θα ψηφίζαμε. Οι έλληνες νεοναζί μπήκαν χαλαρά στην ελληνική βουλή και μάλιστα κάποιοι άλλοι ακροδεξιοί μπήκαν και στην κυβέρνηση. Επειδή είδαμε τόσους χαρούμενους αριστερούς, αναρχικούς και άλλους με την κυβέρνηση του Σύριζα, που με δικιά της ευθύνη έβαλε δις τους ΑΝ.ΕΛ. στο κυβερνητικό σχήμα, η αλήθεια είναι ότι κάσαμε λιγάκι το έδαφος κάτω από τα πόδια μας. Νιώσαμε κι άλλη μοναξιά. Ενστικτωδώς, έπρεπε να θυμηθούμε τις καταβολές της πολιτικής μας ύπαρξης, να θυμηθούμε γιατί τουλάχιστον στο πεδίο που πάντοτε μας ασκούσανε κριτική («ο φεμινισμός είναι μερικό ζήτημα, δείτε τον καπιταλισμό!», «ο αντισημιτισμός είναι ανύπαρκτο ζήτημα, σημασία έχει τι κάνουν τα κράτη!», «ο ρατσισμός είναι ψευδής συνείδηση που τη φτιάχνει το κράτος!» κ.τ.λ.) και εμείς υποτίθεται ήμασταν αυτοί που δεν βλέπαμε το συνολικό, το Όλον και τα ρέστα, απομείναμε λίγοι να είμαστε αυτοί που δεν στηρίζαμε ένα κόμμα που ήθελε να πάρει το τιμόνι του κράτους και να ασκήσει καπιταλιστική πολιτική... Περίεργα πράγματα!

'Η όχι και τόσο περίεργα. Αν έχουν οι μαρξιστές ένα δίκιο να προσεγγίζουν κακύποτα την ιδεολογία, αυτό είναι πως η ιδεολογία τείνει να κρύψει υλικά συμφέροντα. Όπως είδαμε στις εκλογές

του Ιανουαρίου του 2015, και ενώ πλοσίαζε το τρένο του Σύριζα, μεγάλοι εγχώριοι διανοούντες που υπόσχονταν 'εποχές των ταραχών' και μιας έλεγαν πόσο αφομοίωσιμος είναι ο φεμινισμός από το καπιταλιστικό σύστημα, απολάμβαναν θέσεις και μισθούς γενικών γραμματέων ανάπτυξης και άλλες υπουργικές θέσεις μέσα από την αριστεροακροδεξιά κυβέρνηση (υλικά συμφέροντα, που λέγαμε). Από την άλλη μπάντα του πολιτικού χάρτη βρίσκονταν αυτοί που θεωρούσαν τις κομμουνιστικές σάλτσες πολύ βαριές για το στομάχι τους, όποτε έπρεπε απλώς να βρουν έναν τρόπο να δικαιολογήσουν ότι έδωσαν την ψήφο της εθνικής ενότητας (η λεγόμενη 'ψήφος δίχως αυταπάτες'). Το στόρι εδώ είναι το εξής: δεν πιστεύουμε αυτά που λέει ο Σύριζα ή ότι θα έχουμε αριστερή στα αλήθεια κυβέρνηση ήλια 'Θα τον ψηφίσουμε για αντεθνικούς λόγους', π.χ. 'ψηφίζουμε γιατί ο σύριζα θα κάνει κάτι για τους μετανάστες', θα δώσει δικαιώματα στον α' ή θα προσφέρει καλύτερες συνθήκες διαβίωσης στον β'. Απορήσαμε γιατί ο Σύριζα, σύμφωνα με αυτή την άποψη, γίνεται δεκτός όχι σαν η συνέχεια του ελληνικού κράτους, αλλά σαν μια Μ.Κ.Ο. που θα κουβαλήσει σάντουιτς στους πεινασμένους. Απορήσαμε, επίσης, πως αυτός ο 'δίχως αυταπάτες' τρόπος ψήφου διαφοροποιείται από τους προγιούμενους τρόπους ψήφου τις προηγούμενες δεκαετίες από τους γονείς μας. Τάχα πίστευαν οι γονείς μας ότι οι όποιοι, δήθεν εξαπατημένοι, πως η Ν.Δ. θα έφερνε τον υγιή ανταγωνισμό των επιχειρήσεων και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την εφαρμογή του σοσιαλισμού εν ελλάδι στα '90s; Μάλλον όχι. Όλοι και όλες κάτι μερικό αποζητούσαν, μια μικρή πρόσοδο, ένα μικρό αντάλλαγμα και ίσως και ένα μεγαλύτερο. Απορήσαμε, τέλος, που δινόταν υποτίθεται πίστωση σε ένα κόμμα 'να κάνει κάτι' για τους μετανάστες, χωρίς αυτό το 'κάτι' να γίνεται συγκεκριμένο, ενώ ο όλος στάση στον κόμματος, όπως και όλων των άλλων θα μας επιτρέψετε, βρωμούσε 'εθνική ενότητα' και 'φιλανθρωπία' από μακριά, έννοιες ασύμβατες με οτιδήποτε καλό για τους 'ένοντες'. Απορήσαμε πως θεωρούταν 'αυτονότο' πως αυτά τα καλά που θα προέκυπταν 'για τους μετανάστες' με αυτή την ψήφο 'αλτρουισμού', θα προέκυπταν χωρίς την συμβολή των ίδιων των μεταναστών αλλά μέσα από τη δημοκρατική συνείδηση των ελλήνων σωτήρων τους.

Ως antifa ομάδα στην ελλάδα ασχολούμαστε σχεδόν αποκλειστικά με τον ελληνικό εθνικισμό, ρατσισμό, αντισημιτισμό και τους φίλους μας τους φασίστες. Νιώσαμε ότι αυτή η 'επιχειρηματολογία' μας αφορούσε λίγο περισσότερο. Με αιχμή αυτή την ενασχόληση αρχίσαμε, λοιπόν, στη συλλογικότητα μια κουβέντα για το κράτος, τις θεωρίες περί κράτους από διάφορες σχολές σκέψης και ψάχναμε εμπειρικά τρόπους με τους οποίους θα συνδέαμε τα διάφορα που αποκομίσαμε από αυτή την κουβέντα με το τι ζούμε σήμερα εδώ και τώρα. Η κουβέντα αυτή συνεχίζεται με τους ρυθμούς της όσο το κράτος και η εθνική ενότητα, ανανεωμένη από Σεπτέμβρη, καλπάζει. Και κάποια από τα πορίσματα της συζήτησης θα εμφανιστούν πιο συμπαγή στο μέλλον. Εδώ θα υπάρξουν μόνο νύξεις. Αλλά στο κείμενο αυτό θα πούμε κυρίως κάποια πράγματα που δεν χρειάζεται να γραφούν και να διαβαστούν από ειδικούς του 'κράτους'.

Επιλέξαμε να διούμε τι ήταν αυτό το 'κάτι' των τελευταίων επτά μηνών

“Εσχάτως αυτή η ατζέντα σε αριστερή συριζική γλώσσα εκφράζεται ως ‘αντιμετώπιση του προβλήματος του ιμπεριαλισμού’ που δημιουργεί το ‘προσφυγικό πρόβλημα’ και πρακτικά μέχρι στιγμής εξαντλείται στους λεονταρισμούς του ελληνικού ΥΠΕΞ απέναντι στο ... ISIS. Έτσι θα έπρεπε κανείς να αναγνωρίσει την πραγματική μαεστρία του κράτους μας του να πουλά αριστερό αντι-ιμπεριαλισμό προωθώντας ακροδεξιά επιθετική ατζέντα.”

Σύριζα σε σχέση με τους μετανάστες. Σαν πρόλογο δεν θα πούμε τίποτα διαφορετικό από αυτά που εμείς και άλλοι έχουν πει ήδη πριν τις εκλογές του 2012. Ο νέος Σύριζα είναι ένα κόμμα που έχει ψηφιστεί, στηριχτεί, οργανωθεί τουλάχιστον από τη μισή ελληνική κοινωνία που τις προηγούμενες δεκαετίες ψήφιζε, στήριζε και οργανωνόταν από άλλα κόμματα, εθνικών θέσεων και ελληνικών (ρατσιστικών ή ανεκτικών στο ρατσισμό τουλάχιστον) αντιλήψεων. Ο νέος Σύριζα όχι μόνο επένδυσε σε αυτή τη μεταστροφή των ψηφοφόρων (από το ΠΑΣΟΚ) στο κόμμα του αλλά και το εκμεταλλεύτηκε ρητορικά. Από την όλο και πιο εθνικόστροφη στάση του Σύριζα προεκλογικά, αναδεικύνοντας ως νούμερο ένα θέμα ‘την υποδούλωση της ελλάδας στους γερμανούς’, τα παραπάνω ήταν προφανή. Και προϊδέαζε και τους πάντες για τα προφανά που θα έρχονταν. Έχουμε τη γνώμη ότι ο Σύριζα στην καλύτερη των περιπτώσεων έβαλε κάτω από το χαλί τα ζητήματα των μεταναστών (κέντρα κράτησης, πρόσφυγες, χαρτιά, ιθαγένεια) και του ρατσισμού (δίκη x.a.), αν δεν συνέχισε τη ρητορική και την πρακτική όλων των υπόλοιπων κομμάτων για να μη χαθούν ψήφοι ρατσιστών, πλασάροντας μάλιστα την πολιτική του ως αριστερή.

Αλλά δεν είναι αυτό όλο. Η κεντρική γραμμή του κόμματος έδειχνε από την αρχή όχι προς την κατεύθυνση ενός αντι-ρατσιστικού κράτους προφανώς (κι ούτε που ξέρουμε τι σημαίνει αυτό) αλλά προς την κατεύθυνση ενός κράτους που αξιοποιεί το ζήτημα της παρουσίας των μεταναστών και των προσφύγων στην ελλάδα ως ένα πρόβλημα αξιοποίησης κονδυλίων και εξωτερικής πολιτικής. Μετακίνησε το λόγο του δημόσιου ‘ενδιαφέροντος’ για τους μετανάστες από την ατζέντα της ‘ασφάλειας’ των προηγούμενων κυβερνήσεων στην ατζέντα της ‘οικονομίας’ της εκμετάλλευσης των μεταναστών, διατηρώντας όμως ψηλά και πάνω από όλα την ατζέντα της ‘εξωτερικής ασφάλειας’. Εσχάτως αυτή η ατζέντα σε αριστερή συριζική γλώσσα εκφράζεται ως ‘αντιμετώπιση του προβλήματος του ιμπεριαλισμού’ που δημιουργεί το ‘προσφυγικό πρόβλημα’ και πρακτικά μέχρι στιγμής εξαντλείται στους λεονταρισμούς του ελληνικού ΥΠΕΞ απέναντι στο ... ISIS. [1] Έτσι θα έπρεπε κανείς να αναγνωρίσει την πραγματική μαεστρία του κράτους μας του να πουλά αριστερό αντι-ιμπεριαλισμό προωθώντας ακροδεξιά επιθετική ατζέντα. Θα μπορούσε να το κάνει αυτό ο Σαμαράς; Όχι βέβαια.

Αυτή η γραμμή είχε την πρακτική απόληξη η νέα αριστερο-ακροδεξιά κυβέρνηση να ζητά χρήματα από την Ευρώπη για να αντιμετωπίσει δύνθετο το ‘μεταναστευτικό πρόβλημα’, αίτημα το οποίο οι έλληνες είχαν το θράσος μάλιστα να επαναλάβουν και στις ‘διαπραγματεύσεις’ τους με την Ε.Ε. τον Φεβρουάριο του 2015. Την ώρα δηλαδή που προσπαθούσαν να αποφύγουν τα βαρύτερα οικονομικά μέτρα για το λαό τους, ο Σύριζα, όπως και όλοι οι προηγούμενοι, είδαν τον κουβά με τα χρήματα για τους μετανάστες ως ένα καλό σωσίβιο... για τους έλληνες. Το ότι αυτό το ζήτημα μπήκε ως vo.2 θέμα για το ελληνικό κράτος στις διαπραγματεύσεις με την Ε.Ε. μας θυμίζει και την περίοδο εναλλαγής εξουσίας από τον Γ. Παπανδρέου στον Α. Σαμαρά, όταν ο δεύτερος

καθόρισε με αυστηρούς τόνους ότι για να γίνει πρωθυπουργός θέτει δύο όρους: την επαναδιαπραγμάτευση των όρων αποπληρωμής του μνημονίου vo.1 και την επανεξέταση της πολιτικής για τη μετανάστευση. Ανεξαρτήτως του πως ντύνει το κάθε κομματικό επιτελείο, όμως, την ατζέντα του, η βασική οπτική τους που μπορούμε να αναγνωρίσουμε είναι ότι, πλην κρίσης, το λεγόμενο ‘μεταναστευτικό’ είναι ο άξονας που παιζουν μπάλα οι ελληνικές κυβερνήσεις εδώ και πέντε χρόνια από το 2010. Αυτό σημαίνει, με λίγα λόγια, ότι το λεγόμενο ‘μεταναστευτικό’ είναι το νούμερο ένα κανάλι του ελληνικού κράτους για να διοχετεύσει την κοινωνική οργή και το νούμερο ένα αποκύπτιμη για να γλιτώσει φόρους από τους έλληνες, τρώγοντάς χρήματα από αυτά που προορίζονται για τους (κρατούμενους) μετανάστες. Δεν ξέρουμε αν ο κρίσιος σε κάποιους θυμίζει ‘κατοχική πολιτική’ από την πλευρά της Μέρκελ και του Σόιμπλε, λοιπόν, αλλά εμάς μας θυμίζει ‘κατοχική πολιτική’ των ελλήνων απέναντι στους κυνηγημένους του τότε.

Στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής για το οποίο κάναμε νύχι προηγουμένως, μόνο κάποιος ηλίθιος θα πίστευε ότι ο Σύριζα θα αλλάξει άρδον την εξωτερική πολιτική του ελληνικού κράτους, μια πολιτική που βασίζεται στο να παρουσιάζει με προσπική εκατονταετιών την ελλάδα ως ‘θύμα’. Οι κυβερνήσεις των ‘90s και του 2000 στήριζαν μεγάλο μέρος της εξωτερικής πολιτικής τους απέναντι στην Τουρκία αλλά και το ‘μεταναστευτικό πρόβλημα’ στα αιτήματα ενίσχυσης της Φρόντες, μιας ευρωπαϊκής δύναμης που θα φρουρούσε βασικά τα ελληνο-τουρκικά σύνορα από τη μεριά της ελλάδας προφανώς. Η σημερινή κυβέρνηση δεν άλλαξε αλλά μόνον ενίσχυσε αυτό τον προσανατολισμό. Πέρα από τα 32 εκατομμύρια ευρώ που τοποθετεί στην πρόσφατα για την ενίσχυση των δομών του Λιμενικού σώματος και της Φρόντες, απειλούσε κάθε τόσο και με άνοιγμα των συνόρων προς την Ε.Ε., με σκοπό να ‘γεμίσει’, όπως έλεγε ο Καμμένος, την Ευρώπη με ‘ζήχαντιστές’ που κρύβονται στα κύματα των μεταναστών. Ένα συνέδριο μέσα στο καλοκαίρι με συμμετοχή του Δένδια και του Πανούσον πάνω στους φόβους της Ευρώπης για τους ισλαμιστές πρόσφυγες ήταν το κερασάκι στην τούρτα, η συμπαγής απόδειξη πώς το ελληνικό κράτος είναι ενιαίο και ομοούσιο τόσο απέναντι στους ‘κουτόφραγκους’ όσο και δίπλα στους καθόλου κουτούς έλληνες ψηφοφόρους. Η ενίσχυση των προτάσεων της Ε.Ε. για στρατόπεδα κράτησης μεταναστών σε μη-ευρωπαϊκό έδαφος, όπως π.χ. στην Αίγυπτο, έδειχνε επιπλέον βολικές χρήσεις για τους ‘μετανάστες’ από πλευράς του κ. Κοτζιά και του επιτελείου του. Τέτοιοι ήταν οι λόγοι που ο κ. Παπαχελάς μοίραζε το καλοκαίρι συγχαρητήρια στα ‘ευαίσθητα υπουργεία’ του Σύριζα.

[1] “ΥΠΕΞ: Η Ελλάδα είναι προσηλωμένη στον αγώνα κατά του ISIS”, Εθνος, 28-09-2015.

Αξίζει, τέλος, να σημειωθεί ότι η πατριωτική ατζέντα του Σύριζα δεν διαφαίνοταν μόνον από τα παραπάνω άμεσα σχετιζόμενα με τους μετανάστες θέματα. Το κόμμα είχε από καιρό προχωρήσει σε μια σειρά ενεργειών και ρητορικών που έδειχναν καθαρά ότι μάλλον από εθνικιστές, παρά από αντι-εθνικιστές, θα έπρεπε να ψυφιστεί. Τρία χρόνια πριν εκλεγεί ο Σύριζα, ο Τσίπρας κατηγορούσε τους Σαμαρά-Βενιζέλο ότι δεν είναι τόσο 'ελληνες' [2], ενώ λίγο καιρό αργότερα η 'πρώτη φορά αριστερά' έφτιαχνε τα κονέτης με την Εκκλησία γεγονός που οδήγησε σε τέλει αφενός στο να μη θιγεί η εκκλησιαστική περιουσία, αφετέρου να μην αφαιρεθεί καν το μάθημα των θρησκευτικών από τα σχολεία [3]. Για να κυβερνήσει ήταν γνωστό ότι θα συνεργαστεί (μια και δύο φορές) με τους καρμένους έλληνες προκειμένου να μην υπάρξει και ένταση στη σχέση του με τους στρατιωτικούς. Αποτέλεσμα αυτού του άλλου ισχυρού κονέ ήταν να προσπαθεί ο Γιούνκερ να μειώσει τις ελληνικές εξοπλιστικές δαπάνες κατά 400 εκατομμύρια ευρώ και ο αριστερός Σύριζα να παραινεί το πόπολο να ψηφίσει ΟΧΙ στην πρόταση του στο δημοψήφισμα... Ενώ, βέβαια, αφού εξελέγη η σ.ανέλ. κυβέρνηση, οι υπουργοί Στρατούλης και Καμμένος περιόδευαν την 25η Μαρτίου ανά την ελλάδα, εν μέσω φολκλόρ γιορτών και στρατιωτικών παρελάσεων, προκειμένου να τονώσουν το πατριωτικό αίσθημα των ελλήνων. Εδώ και επτά μήνες αλλά και χρόνια πριν τον Ιανουάριο του 2015 ο Σύριζα είχε ανάγει όλες τις κοινωνικο-πολιτικές αντιπαραθέσεις στην εθνική αντιπαράθεση με τους 'κακούς γερμανούς'... Ενώ, συνεχίζει παράλληλα από τον Ιανουάριο και μέχρι τις μέρες που γράφονται αυτές οι γραμμές να διεξάγει μια ιδιαίτερα επιθετική εξωτερική πολιτική, απέχοντας από συνόδους του Ο.Η.Ε. επειδή το κράτος της Μακεδονίας καλείται ως... 'Μακεδονία', τραμπουκίζοντας το κράτος της Αλβανίας για θαλάσσια σύνορα και για σεβασμό της ελληνικής μειονότητας, χώνοντας τη μύτη του κάθε τρεις και λίγο στην Κύπρο και γενικά ανακινώντας με απειλές τους όρους της ελληνικής παρουσίας στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο. [4]

Και πάλι όμως, υπήρχε περιθώριο, πίστευαν ορισμένοι, 'να κά-

[2] “Αλ. Τσίπρας: Αυτοί που μας κυβερνούν δεν είναι τόσο Έλληνες”, Το BHMA, 20/02/2012.

[3] "Ν. Φίλης: Συναντιληψή και συνεργασία με την Εκκλησία στο θέμα της διδασκαλίας των Θρησκευτικών", Η Αυγή, 29/09/2015. Βλέπε επίσης την κάθοδο με τον Σύριζα στις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015 του προϊστάμενου του γραφείου Τύπου της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και εκπροσώπου Τύπου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στην Αθήνα κ. Πιώργου Βασιλείου. (07/09, Orthodoxy-Info) ή και τη στήριξη των φονταμενταλιστών παπάδων στο ΟΧΙ του δημοψηφίσματος (βλ. Μικρό Ημερολόγιο Ρατσισμού, σε αντό το τεύχος).

[4] "Δεν πάει στη Σύνοδο για τον εξτρεμισμό ο Τσίπρας λόγω Σκοπίων", Εφημερίδα των Συντακτών, 29/09/2015. Ο Ν. Κοτζιάς στο Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής, με τη συμμετοχή της χρυσής αγιής, δίνει το (απειλητικό) στίγμα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής λέγοντας: «Η Ελλάδα επιστρέφει στα Βαλκάνια». Στις 15 Ιουλίου είχε προηγηθεί συνάντηση στα Τίρανα όπου έθεσε ζήτημα θαλάσσιων συνόρων με την Αθηναία. Στις 21 Ιουλίου ακολούθησε συνάντηση με εκπροσώπους της ελληνικής διασποράς. Μία μέρα πριν, στις 20 Ιουλίου, η Κωνσταντοπόλη μιλά για την επανένωση της Κύπρου. Βλ. και "Στην Αθήνα η νέα τριμερής Ελλάδας-Κύπρου-Αιγαίουπτον", Εφημερίδα των Συντακτών, 30/09/2015.

νει κάτι' ο Σύριζα. Το 'κάτι' όποτε συγκεκριμένοποιούταν, λεγόταν 'στρατόπεδα κράτησης' (που θα έκλειναν), 'ιθαγένεια' (που θα δινόταν στους 200.000 νεολαίους που την αναμένουν), 'χρυσή αυγή' (την οποία θα δίνωκε για τις πράξεις της...), 'διευκόλυνση των χαρτών των μεταναστ(ρι)ών' (που θα τους έσωζε από το κυνήγι και την εκμετάλλευση στην οποία τους είχε έκθετους/-ες η 'φασιστική κυβέρνηση' των Σαμαρά-Βορίδη-Δένδια κλπ.). Παρακάτω θα δούμε συνοπτικά αυτό το 'κάτι'.

1. Ο νέος νόμος για την Ιθαγένεια

(ή, το κράτος έχει συνέχεια)

Το ζήτημα της ιθαγένειας αποτελεί, θα μπορούσαμε να πούμε, τόσο το αίτιο όσο και το διακύβευμα της εθνικής κατασκευής στον ελλαδικό χώρο. Αυτό γύρω από το οποίο έχει εκτυλιχτεί σειρά ανταγωνισμών μεταξύ ελληνικού κράτους και ποικίλων πληθυσμών κατά καιρούς. Ορόσημα στους μετασχηματισμούς του λόγου γύρω από το ποιος είναι από εδώ, γηγενής, έλληνας πολίτης, αποτελούν αναμφίβολα οι νόμοι του ελληνικού κράτους: ο πρώτος νόμος για την ιθαγένεια, που αφορούσε ζητήματα μετακίνησης και εγκατάστασης αλλοεθνών, ψηφίστηκε στα 1925-1929 με στόχο τον περιορισμό της μετανάστευσης προς την ελλάδα και το στάσιμο μιας πρώτης στιβαρής νομοθεσίας για το θέμα στη χώρα. Στα '50s η ιθαγένεια γίνεται εργαλείο στα χέρια του κράτους προκειμένου όχι να διαχειριστεί πρόσφυγες με ελληνική ή άλλη συνείδηση, αλλά για να διαχειριστεί πολιτικούς αντιπάλους διά της αφαίρεσης της ιθαγένειας (άρθρη το 1998). Η ιθαγένεια έγινε εκ νέου επίκαιρη το 1991 σε ένα πλέον ριζικά διαφορετικό συγκείμενο, με την διάλυση της ΕΣΣΔ, και την κατάρρευση των βαλκανικών κρατών. Είναι η γνωστή και ως πρώτη περίοδος της αλβανικής εξόδου, τότε που τα έντυπα και τηλεοπτικά μίντια πρόσφεραν απλόχερα την 'απειλή' ως θέαμα και ως αίτιο για την γιγάντωση των τεχνο-οικονομικών δομών ασφάλειας γύρω από την προστασία των συνόρων. Παράλληλα, το ελληνικό κράτος εγκαινίαζε την πολιτική της παρανομοποιημένης εργασίας των μεταναστών, επιτυγχάνοντας με τη βοήθεια 'του λαού' τη γνωστή βαθιά τομή μεταξύ 'ένων' και ελλήνων εργατών.

Τα αίτια του ελληνικού άγχους στην τότε κρίση εσπάζονταν κυρίως σε ιδεολογικούς λόγους και συγκεκριμένα κινούνταν γύρω από δύο άξονες: τον χριστιανισμό και τον αντι-κορμουνισμό. Το άνοιγμα των συνόρων και η μετακίνηση πρώην εκτοπισμένων κορμουνιστών έφερε στην επιφάνεια απωθημένους ανταγωνισμούς. Όπως κάποιος καμμένος σήμερα βλέπει τους πρόσφυγες ως τζιχαντιστές, έτσι και στα '90s διάφοροι εκπρόσωποι του λαού έβλεπαν τους πρόσφυγες και παλινονοστούντες ως πράκτορες της πρώην ΕΣΣΔ. Η μετακίνηση ορισμένων χιλιάδων αλβανών μεταναστών από την άλλη, ανέσυρε τόσο το άγχος του εθνικού αφανισμού, καθότι οι αλβανοί είναι 'μουσουλμάνοι' και το μουσουλμανικό τόξο εκτείνεται απειλητικά κατά μήκος των ελληνονερθόδιξων συνόρων, όσο και ταξικά άγχον. Ο εθνικός παροξυσμός πολλαπλασιάζεται με το μακεδονικό και συνεπώς πρέπει να μπουν και νούργια όρια: νέοι νόμοι (1975/1991), επιτροπές για το 'δημογρα-

φικό' με στόχο την ανάσχεση της απειλής. Το ζήτημα της ιθαγένειας δεν είναι άλλο από αυτό του διαχωρισμού μεταξύ νόμιμων και παράνομων κατοίκων με ό,τι αυτό συνεπάγεται σε όλα τα επίπεδα της ζωής πια. Εκτός φυσικά από τις περιόδους κρίσης, η ιθαγένεια προβληματοποιείται αιδάλειπτα και μικρές μάχες συμβαίνουν συνέχεια μεταξύ μειονοτικών και ελληνικού κράτους που αφορούν ζητήματα γλώσσας, ιδιοκτησίας κ.τ.λ.. Ωστόσο η επόμενη φορά όπου η ιθαγένεια επανέρχεται στη δημόσια σφαίρα ως εθνικά σημαίνον ζήτημα είναι μόλις γύρω στα 2010 και τον 3838, γνωστό και ως 'Νόμο Ραγκούση'. Ένας εικοσαετής κύκλος κλείνει με τη διαπίστωση από πλευράς κράτους πως όσοι μετανάστες των '90ς κατάφεραν να αντέξουν στον βόθρο, έκαναν παιδιά, τα οποία δεν μπορούν να βρίκονται στο ίδιο ακριβώς στάτους με τους γονείς τους.

Ο νόμος Ραγκούση θεωρήθηκε πως επιχειρεί να θέσει ξανά επί τάππος ένα ζήτημα για το οποίο το ελληνικό κράτος έχει αρκετά ξεκάθαρη, συνεπή και ολοκληρωμένη άποψη. Ο νόμος εισηγήθηκε ευρύτερα κριτήρια με βάση τα οποία το κράτος οφείλει να αποδίδει την ταυτότητα του πολίτη. Αυτό που συνέβη λίγο αργότερα φυσικά είναι πως ένα μακάβριο τμήμα (στ') του Συμβουλίου της Επικρατείας έβγαλε ακυρωτική απόφαση (350/2011) για το νόμο Ραγκούση. Οι διαδικασίες παγώσανε (ξανά) και οι ιθαγένειες συνέχισαν να δίνονται (ξανά) με το σταγονόμετρο. Γύρω στις 1.100 κάθε χρόνο, δηλαδή, με συντριπτική προτεραιότητα στους 'ομογενείς' από Αλβανία, ή για να το πούμε απλά... έστω με μια ελληνόφωνη γιαγιά. Από την άλλη, το σχετικό νόμο για την ιθαγένεια τον περίμεναν 200.000 άτομα και το να την πάρουν 1.100 άτομα το χρόνο σήμαινε με χονδρικούς υπολογισμούς ότι ένας πιτσιρικάς 15 χρονών μπορεί να απολάμβανε την μπλε ταυτότητα όταν θα γινόταν... 200 ετών. Με αυτά και με αυτά, η ελλάδα – και σε απόλυτους αριθμούς και σε ποσοστά – συνέχιζε να δίνει με διαφορά τις λιγότερες ιθαγένειες σε σύγκριση με όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και κάπως έτσι φτάνουμε στον Σύριζα. Όταν ο Σαμαράς εφάρμοσε την ακυρωτική απόφαση του ΣτΕ και δήλωσε προθέσεις κατάθεσης νομοσχεδίου για την ιθαγένεια όπου θα αυστηροποιούνταν οι όροι απόδοσης της, ο Σύριζα – στις 16 Ιουλίου του 2012 – έβγαλε μια ανακοίνωση που έλεγε: «Είναι προφανές ότι ο κ. Σαμαράς επιλέγει να υποδαυλίσει την καλλιέργεια ρατσιστικών απόψεων μέσα στους κόλπους της κοινωνίας, προκειμένου να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη διότι την αποτυχημένη οικονομική πολιτική του... Όμως με τον τρόπο αυτόν ρίχνει νερό στο μύλο της ακροδεξιάς προπαγάνδας που εκπορεύεται από τις γνωστές ομάδες και κόμματα.» [5]

Και μετά ήρθε το σήμερα. Ο Σύριζα που προεκλογικά είπε πολλά και ανάμεσα σε αυτά ότι θα προχωρήσει σε «[ά]μεση ψήφιση νόμου για την ιθαγένεια με βάση το νόμο Ραγκούση», [6] βρέθηκε να συγκυβερνά... με μια από αυτές τις γνωστές ομάδες και κόμματα. Από τη μια, ο Σύριζα για τον οποίο δήθεν η εκκοσμίκευση του κράτους και τα δικαιώματα των μεταναστών αποτέλεσαν σημαίες, και από την άλλη οι ψεκασμένοι ΑΝ.ΕΛ., για τους οποίους τα παραπάνω αποτελούν 'κόκκινες

Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες του 151, το 'μυστικό' της ελληνικής πολιτογράφησης φιλάσσεται καλά από τον παραπάνω κύριο στα συρτάρια του εικονιζόμενου επίπλου.

"Η Έκθεση για την Ιθαγένεια και ο Νόμος Ραγκούση",
Το BHMA, 16-07-2012.

"Οι κυβερνητικές δεσμεύσεις του Σύριζα για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες", Left.gr, 09-10-2014, και «Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει δεσμευτεί να αποδώσει την ελληνική ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα, τη λεγόμενη δεύτερη γενιά μεταναστών», στο "Ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα εξήγγειλε η αναπληρώτρια υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής Τασία Χριστοδούλοπούλου", iefimerida, 28-01-2015.

γραμμές'... Η εθνική ενότητα, ωστόσο, απαλείφει κάθε αντίφαση, έτσι ώστε ο Σύριζα προτείνει ιθαγένεια με το σταγονόμετρο για τη δεύτερη γενιά, ενώ ο συγκυβερνήτης συζητά ιθαγένεια μόνο για την τρίτη γενιά, και μόνο αν αυτή είναι πιο πατριωτική και από τους πατριώτες. Όπως φαίνεται και από τις τελευταίες εξελίξεις η εθνική διαλεκτική (ή μπακαλική) φαίνεται να δουλεύει ρολόι και ίσως η generation 2.5, δηλαδή σε καμιά 20αριά χρόνια, να καταφέρει να αποκτήσει μια ορισμένη υπόσταση στο βασίλειο της φιλοξενίας. Ο νόμος για την ιθαγένεια τελικά ψηφίστηκε τον Ιούλιο του 2015. «Κάτι είναι και αυτό» ή η πολιτική είναι η 'τέχνη του εφικτού', οι ψηφιφόροι και αγκιτάρορες του Σύριζα διεμήνυσαν απολογιτικά αλλά και αλαζονικά, κατά τους καλοκαιρινούς μήνες αλλά και πριν, κατά την προετοιμασία και μετέπειτα κατάθεσην του ν/σ σε δημόσια διαβούλευση. Πρόκειται μάλλον για την αριστερά της 'ευθύνης' και όχι απλά των 'ιδεών' και της 'διαμαρτυρίας'. Από την πλευρά αυτών που άφοσαν την κριτική κατά μέρος και 'έπιασαν τη δουλειά', το ν/σ για την ιθαγένεια ήταν «όσο καλύτερο γινόταν». Όσο για τα κριτήρια του νέου νόμου; Δόλια, γιατί απλούστατα **στοχεύουν στο ανίθετο από αυτό που επιδιώκει να κάνει ένα νομοσχέδιο που αποδίνει ιθαγένεια: τα κριτήρια είναι κομμένα και ραμμένα για να αποκλείσουν από την ιθαγένεια χιλιάδες κόσμου.** Άρα το κράτος λειτουργεί, δείχνει πως υπάρχει συνέχεια. Ο συριζιαίος Χριστόπουλος επιχειρηματολογούσε με δεξιά επιχειρήματα εδώ και δύο χρόνια («αν οι μετανάστες γίνουν έλληνες, οι έλληνες θα γίνουμε περισσότεροι και θα λυθεί το δημογραφικό!»). Ο Σύριζα εξαφάνισε την ιθαγένεια από το κέντρο της προεκλογικής του ρυτορικής για να μην προκαλέσει τους νοικοκυραίους.

Συνέχεια υπάρχει στο κράτος γιατί συνεχείς είναι οι ρατσιστικές λογικές του και οι πρακτικές ελέγχου και διαχείρισης του πληθυσμού. Ο Σύριζα αντί να φέρει βέβαια νόμο μοντέρνο, αριστερό και σύνοι (ότι τι θα έφερνε δηλαδή), μας έφερε ένα πράμα που αυστηροποιεί περισσότερο από τον Σαμαρά τους όρους του νόμου Ραγκούση. Μεταξύ άλλων: α) βάζει σαν κριτήριο απόδοσης ιθαγένειας περισσότερα χρόνια υποχρεωτικής εκπαίδευσης, β) πρότερο νόμιμη διαμονή των γονέων των παιδιών, γ) διατηρεί το κριτήριο του λευκού ποινικού μητρώου, δ) δεν περιλαμβάνει ρύθμιση ειδικής μέριμνας για τα παιδιά των μεταναστών με αναπηρίες (λέτε να οφείλεται στην ελληνική κουλτούρα, ας πούμε, του «πέτα-το-στον-καιάδα»; [7]) και εν τέλει το δικαίωμα πολιτογράφους απευθύνεται μόνο στους 50 από τους 200.000 δικαιούχους. Φυσικά και για αυτούς τους 50.000 έχει υπάρξει φροντίδα να ταλαιπωρηθούν και να απορριφθούν σε μια μακρόχρονη διαδικασία. Τεστ ιστορίας και γλώσσας, μπόλικη γραφειοκρατία.

Ένας αριθμός πολιτογραφήσεων που αναμενόταν να διεξαχθεί αναβλήθηκε λόγω εκλογών επ' αόριστον. Αυτό ήταν εφικτό. Δε θα μπορούσε ένα θεματάκι για μερικές χιλιάδες ανθρώπους να σταθεί εμπόδιο στην ομαλή διεξαγωγή των εκλογών. Καθώς μιλάμε, γύρω στις 50.000 αιτήσεις για πολιτογράφηση εκκρεμούν.

Με την προκήρυξη εκλογών το Σεπτέμβρη 600 αιτήσεις που είχαν πάρει υπογραφή ακυρώθηκαν. [8] Όλο κάτι φαίνεται να συμβαίνει και μεγάλα εθνικά γεγονότα να εμποδίζουν τα ζητήματα των μεταναστών από το να προχωρήσουν. Η κυρία Χριστοδουλοπούλου, ο άνθρωπος του Σύριζα με ευαισθησίες και πρόθεση να βάλει μια τάξη στο γραφειοκρατικό χάος, κατάφερε να περιπλέξει ακόμα περισσότερο την ήδη αδιέξοδη γραφειοκρατία. Τώρα θα πρέπει και ο υπουργός να υπογράψει για την πολιτογράφηση (στο προηγούμενο ν/σ χρειαζόταν μόνο υπογραφή Γενικού Διευθυντή Υπουργείου). Μάλλον για να ευχηθεί στον καθένα προσωπικά καλό κατευώδιο στην κόλαση.

Στο πεδίο του λόγου, το ζήτημα της ιθαγένειας στη ρυτορική των βουλευτών του Σύριζα συνδέθηκε και με το ζήτημα του ποιος είναι ο πραγματικός εχθρός του ελληνικού λαού. Το αφήγημα είναι πως οι μετανάστες δεν συνιστούν απειλή. Η ευρεία κοινωνική συναίνεση που υποτίθεται ότι εκφράζει ο Σύριζα στρέφει τα βέλη προς τους πραγματικούς εχθρούς της ελλάδας που είναι οι 'ένοι' ευρωπαίοι. Οι Ελίτ. Από τους αδύναμους ένους, η απειλή εντοπίζεται στους 'δυνατούς' ένους. Το είπε και η Χριστοδουλοπούλου «επειδή μας θεωρούν αδύναμη χώρα θέλουν να μας αποκλείσουν, όπως εμείς θέλουμε να αποκλείσουμε τους αδύναμους (σ.σ. εννοώντας τους μετανάστες)». [9] Βέβαια και αυτή η εννοιολόγηση αφήνει έκθετους τους μετανάστες καθώς ο λόγος που θέλει τους μετανάστες να είναι υποχείρια των ελίτ, ('μας φέρνουν μετανάστες') έχει σχεδόν καθολική απήκοντα στην ελληνική φαντασία. Άρα, εστιάζοντας σε κάποιους άλλους ένους, μάλλον ενδυναμώνεται το μίσος προς τους μετανάστες παρά υποχωρεί. Γιατί οι τελευταίοι είναι τα αντικείμενα που χρησιμοποιεί ο εχθρός για να απολαύσει τον 'εκφυλισμό' της ελληνικής κοινωνίας. Γιατί πρόκειται για 'οργανωμένο σχέδιο'. Η διάγνωση του negative: μάλλον τα αντιψυχωσικά που μας ψεκάζουν δεν επιδρούν αρκετά. Αύξηση της δόσης κρίνεται απαραίτητη για να κοπάσει η παράνοια.

Πόσες ιθαγένεις έδωσε τελικά ο Σύριζα στο προηγούμενο επιτάμπνο; Μάλλον καμία! Δηλαδή 1.100 λιγότερες από ότι έδινε και ο Σαμαράς. Διαβολικοί δεν είναι οι άτιμοι; Εν τέλει φαίνεται ότι και το 'εφικτό' δεν είναι κάτι το δεδομένο. Άλλα να και ένας τρόπος που το κράτος κάνει ότι δεν υπάρχει γιατί έτσι όλοι είναι πιο χαρούμενοι.

[7] "Εκτός νομοσχέδιου για Ιθαγένεια ανάπτηρα παιδιά, «μέσα» ασχετες τροπολογίες βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ", Καθημερινή, 08-07-2015.

[8] "Έχασαν και πάλι τη «μάχη» της ιθαγένειας", Καθημερινή, 13-09-2015.

[9] "Βουλή: Ψηφίστηκε το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια", Το BHMA, 08-07-2015.

2. Ο Σύριζα σε ρόλο διακινητή.

Η Συρία που πιριν τον εμφύλιο (και μετά μίνι παγκόσμιο) πόλεμο του 2011-2015 είχε 20 εκατομμύρια πληθυσμό. Πλέον 11 εκατομμύρια Σύριοι/-ες έχουν εγκαταλείψει τα σπίτια τους. Εν ολίγοις, η Συρία τεμαχίζεται. Περίπου 4,5 εκατομμύρια από αυτούς τους ανθρώπους έχουν εγκαταλείψει και τη χώρα. Οι μισοί από αυτούς βρίσκονται καταφύγιο στην Τουρκία, άλλο ένα εκατομμύριο στο Λίβανο και 800.000 στην Ιορδανία. Μόλις κάτι παραπάνω από μισό εκατομμύριο Σύριοι κατευθύνθηκαν προς την Ευρώπη όλο αυτό το διάστημα. Από τον Ιανουάριο έως τον Οκτώβριο η ελλάδα και ο ΟΗΕ λένε ότι πάνω από 320.000 Σύριοι πρόσφυγες πέρασαν από την ελλάδα και βρίσκονται ήδη σε άλλες χώρες η συντριπτική τους πλειοψηφία. [10] Ένώ περισσότεροι από 2.000 πρόσφυγες υπολογίζεται ότι πνίγηκαν φέτος μόνο στη Μεσόγειο. Εντός ελλάδας βρίσκονται τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές λιγότεροι από εκατό χιλιάδες πρόσφυγες, αριθμός ελάχιστος σε σχέση με τον πληθυσμό της ελλάδας (λιγότερο από 0,5%) και την τεράστια γεωγραφική επικράτεια της. Ακόμη, το ελληνικό κράτος πέτυχε σε ευρωπαϊκή σύνοδο για τους πρόσφυγες να διώξει τα 2/3 από αυτούς, 66.000 άτομα δηλαδή σε άλλες χώρες της Ε.Ε. [11] Κι όμως σε σχέση με το πόσους πρόσφυγες δέχτηκαν άλλες φτωχότερες και μικρότερες χώρες από την ελλάδα, όπως π.χ. ο Λίβανος (που έχει πληθυσμό 4,5 εκατομμύρια), η ελλάδα γκρινιάζει!

Πιατί γκρινιάζει η ελλάδα; Πιατί θέλει λεφτά, πράγμα που κατάφερε επίσης, αποδεσμεύοντας για χάρη της 470 εκατομμύρια ευρώ από την Ε.Ε., εκ των οποίων τα 35 περίπου εκατομμύρια διατέθηκαν άμεσα για τη βελτίωση των μεθόδων φύλαξης των συνόρων εκ μέρους του Λιμενικού και της δύναμης Frontex. Άλλα 3 εκατομμύρια περίπου ευρώ έλαβε ο ελληνικός Ερυθρός Σταυρός για να βάλει σε τέντες χιλιάδες πρόσφυγες στα σύνορα με τη Μακεδονία. [12] Ένώ το κράτος παραπονιέται ότι δίνει λεφτά για τους πρόσφυγες από το υστέρημά του, καθότι βρίσκεται σε κρίση, [13] **η αλήθεια είναι ότι τάσεις με γραφειοκρατία και κωλυσιεργίες τους πρόσφυγες που βρέθηκαν στην Κω και στη Λέσβο με μοναδικό σκοπό να δείξει στην Ε.Ε. πως 'λυγίζει'** από την τόσο μεγάλη παρουσία των προσφύγων σε μια τόσο μικρή επιφάνεια γης και εν τέλει να αποκομίσει χρήματα π ίδια π ελλάδα. Επικαλέστηκαν ένα σωρό δικαιολογίες και πάλι για αυτή την καθυστέρηση του 'κρατικού έργου' του Αυγούστου: ότι λείπανε πολλοί αστυνομικοί, ότι είχαν λίγους υπαλλήλους να δουλέψουν στη διοίκηση, ότι δεν μπορούσαν να βρουν ελεύθερα καράβια γιατί γυρνούσαν ακόμα οι τουρίστες, κ.τ.λ. Όλα αυτά βρέθηκαν μάνι-μάνι βέβαια... [14] τις τελευταίες μέρες του Αυγούστου και τις πρώτες

[10] "Υπερδιπλάσιοι πρόσφυγες στη Μεσόγειο από την αρχή του έτους", ΑΠΕ-ΜΠΕ, REUTERS, Καθημερινή, 11/09/2015.

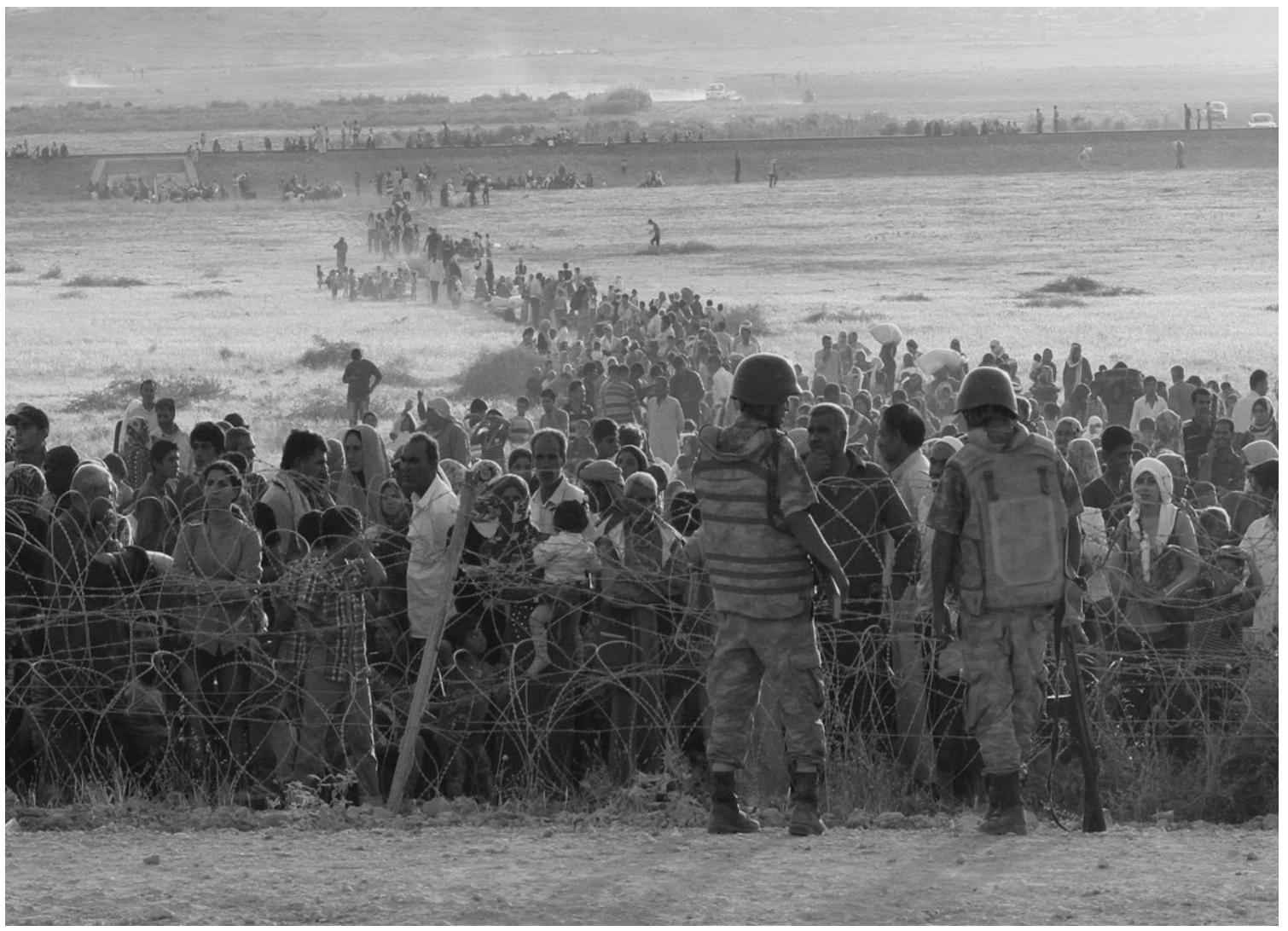

[11] "Μετακινούνται 66.000 πρόσφυγες από την Ελλάδα", Εθνος, 23/09/2015.

[12] "Οι πράτες σκηνές για πρόσφυγες στα σύνορα Ελλάδας-ΠΓΔΜ", Το BHMA, 15/09/2015.

[13] «Αντιμετωπίζουμε το μεταναστευτικό από το υστέρημά μας - Δεν αντέχει η Ελλάδα άλλους πρόσφυγες» στο "Τσίπρας: Το μεταναστευτικό είναι πρόβλημα που υπερβαίνει την Ελλάδα - 5 μέτρα για την αντιμετώπισή του", Το BHMA, 07/08/2015.

[14] "... μόνο τη Δευτέρα δόθηκαν 9.000 υπηρεσιακά σημειώματα σε μετανάστες. Κοντά στις 4.000 έφυγαν την ίδια μέρα με δύο έκτακτα δρομολόγια και σχεδόν 7.000 θα εγκατέλειπαν χθες το νησί με τέσσερα δρομολόγια πλοίων, ενώ πλέον εισιτήριο βρίσκουν και στα πλοία της γραμμής.", "Μεταφέρθηκαν από τη Λέσβο 10.000 πρόσφυγες", Εθνος, 09/09/2015.

μέρες του Σεπτέμβρη οπότε και οι πρόσφυγες ξαφνικά μπόρεσαν να μετακινούθουν κατά χιλιάδες ανά ημέρα. Στην Ελλάδα δέχτηκαν, είπε η κα. Χριστο-δουλοπούλου, ότι δεν μπορούν να πάρουν πάνω από 16.000 πρόσφυγες και για αυτό έχτισαν χώρο φιλοξενίας για να στεγάσουν 540... έως 720 άτομα. [15] Φυσικά, κανένα ελληνικό κράτος και κανέ-

νας Σύριζα δεν πιάστηκε εξ απήντης από τα κύματα των Σύριων πρόσφυγων. Για του λόγου το αλιθέος ο Σύριζα προετοιμαζόταν για την καλοκαιρινή και φθινοπωρινή διακίνηση προσφύγων, απαλλάσσοντας ήδη από τις αρχές Ιουλίου με έκτακτο νόμο [16] τις εταιρείες των ΚΤΕΛ και άλλους πρόθυμους ιδιώτες (π.χ. ταξιτζήδες της Καβάλας [17], της Λέσβου και άλλων πόλεων) από κάθε ποινική ευθύνη που

[15] "Ολοκληρώθηκε η μετεγκατάσταση των μεταναστών από το Πεδίον των Αρεών στον Βοτανικό", Left.gr, 17/08/2015.

[16] "Τέλος στην Ποινικοποίηση της Μεταφοράς Μεταναστών", Εφημερίδα των Συντακτών, 08/07/2015. Ένα ακόμη ενδεικτικό στοιχείο πως ο Σύριζα ήταν προετοιμασμένος θεσμικά για τη διαχείριση των Σύριων προσφύγων το καλοκαίρι είναι ότι στις 23 Ιουνίου λήγει η δημόσια διαβούλευση για την επέκταση των συντημάτων επιτήρησης των συνόρων στον Έβρο για την αποτροπή έλευσης μεταναστών. Κάμερς με αισθητήρες, radar για να εντοπίζουν την ανθρώπινη κίνηση και τα οχήματα, και άλλα υπερσύγχρονα «όπλα» για να μην μπαίνουν οι μετανάστες στην Ελλάδα ετοιμάζει η αριστερή κυβέρνηση του Σύριζα και ο Πάνος Πανούσης, κλείνοντας αμετάκλητα, ουσιαστικά, τις χερσαίες πύλες εισόδου στη χώρα.

[17] "Καβάλα: Καρβάλια ΚΤΕΛ-ταξι-τουριστικών πρακτόρων για τη μεταφορά των σύρων", in.gr, 19/09/2015.

[18] «Περίπου 2.000 μετανάστες εισέρχονται καθημερινά, το τελευταία διάστημα, από την Ειδομένη στην πόλη Γευγελή....», 19/08/2015, ΤΠΑΜ: Το αιδιάχώρητο με τους μετανάστες στη Γευγελή», ΣΚΑΪ. «...καθημερινά πλέον υπάρχουν περίπου 15 έκτακτα δρομολόγια για την Ειδομένη που ξεκινούν από τις 6.30 το πρωί και είναι όλα υπερπλήρη (σ.σ. είναι χωρητικότητας 50 ατόμων)», «Στην Ειδομένη Κιλκίς θα μεταφερθούν οι 2.000 μετανάστες από την Κω», Το Βήμα, 19/09/2015. «Τα ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης ημερησίως εκτελούν έντεκα δρομολόγια από Αθήνα προς Θεσσαλονίκη, αλλά εκτάκτως χθες πραγματοποίησαν σαράντα δύο, δηλαδή κάθε μισή ώρα αναχωρούσε ένα γεμάτο λεωφορείο. «Αναμένοντε

μέχρι το βράδυ να μεταφερθούν περίπου χίλια πεντακόσια με χίλια οχτακόσια άτομα», είπε στην «Κ» ο κ. Στέφανος Τσόλης, διευθύνων σύμβουλος του ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης Α.Ε. «Ερχονται μέχρι τον σταθμό Μακεδονία και από δω μέσω του ΚΤΕΛ Κιλκίς μεταφέρονται στα σύνορα» συμπλήρωσε. Παρόμοια κατάσταση επικρατούσε χθες το μεσημέρι και στον Σταθμό Λαρίσης, απ' όπου αναχωρούσαν τα τρένα προς τη Βόρεια Ελλάδα. [...] Οπως καταγγέλλει στη «Κ» ο διευθύνων σύμβουλος του ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης κ. Τσόλης, «πράκτορες αγόρασαν προσφορές των εισιτηρίων με 15 και 23 ευρώ που είχε διαθέσει διαδικτυακώς η εταιρεία και έφτασαν να πωλούν το ίδιο εισιτήριο με 65 και 70 ευρώ. Σταμάτησαμε την προσφορά αμέσως όταν αντιληφθήκαμε τι συμβαίνει». Ενα άλλο πρόβλημα που έχει παρατηρηθεί είναι ότι τουριστικά λεωφορεία που εκτελούν απενθύλια το δρομολόγιο προς Ευζώνους, κόβουν εισιτήρια των 30 ευρώ, τα οποία πωλούν στους πρόσφυγες προς 85 ευρώ, με αποτέλεσμα το κράτος να στερείται διαφυγόντα έσοδα από φόρους. Μέχρι στιγμής έχουν κατασχεθεί επτά ιδιωτικά λεωφορεία με την κατηγορία της παράβασης των κανόνων αντανακλησης».

«Με Λεωφορεία και Τρένα για τα Σύνορα», Σ. Καρακασίδης, Καθημερινή, 21/08/2015.

[19] «..επαγγελματίες στο λιμάνι και αλλού χρεώνονταν έως και δύο ευρώ την φόρτηση του κινητού. Βάζουν ένα πολύπριζο και συνδέονταν τα κινητά με αντή τη χρέωση», «κάποιοι συμπολίτες μας δεν διστάζουν να πωλούν έως και πέντε ευρώ ειδή, όπως ένα μπουκάλι νερό, ένα σάντουντις με πατάτες ή ακόμα και μια κονσέρβα φαριού ... συγκεκριμένοι επαγγελματίες βρίσκονται αμέσως με την αποβίβαση των προσφύγων σε ακτές ειδικά της βορειοανατολικής Χίου, ακόμα και ξημερώματα, πουλώντας το εμφαλωμένο νερό δύο ευρώ το μπουκάλι.» «Μαυραγορίτες εκμεταλλεύονται άγρια τους πρόσφυγες και μετανάστες», Αστραπάρης Chios News Online, 02/09/2015.

τους βάραινε μέχρι πρότινος σε περίπτωση μεταφοράς μεταναστών και προσφύγων (μεταφοράς διά 'λόγους αλλολεγγύης' πάντα).

Όταν τελείωσε το καλοκαιράκι οι κάμερες μεταφέρθηκαν στο λιμάνι του Πειραιά. Εκεί υποδέχονταν τα γεμάτα πρόσφυγες πλοία και τραβούσαν τα στιγμιότυπα της επιβίβασής τους στα λεωφορεία. Εκεί η πτλεοπτική κάλυψη σταματούσε. Οι πρόσφυγες επιβιβάζονταν σε τρένα, ΚΤΕΛ και ταξί και δύσευν προς Ειδομενή, στα σύνορα με τη Μακεδονία. Άλλες τέσσερις-πέντε χώρες τους περίμεναν να τις διασχίσουν. Οι εκατοντάδες χιλιάδες που προωθήθηκαν προς τη Μακεδονία και τη Σερβία πλήρωσαν μόνοι τους τα έξοδα μετακίνησής τους με 60 ευρώ το άτομο (!) μέσω πλοίων και 10 ευρώ το άτομο μέσω λεωφορείων για να ενισχυθούν με ειδικές συμφωνίες με το κράτος φυσικά οι πλοιοκτήτριες εταρείες και τα ΚΤΕΛ. [18]

Δύο είναι τα στοιχεία που δείχνουν εδώ πως ο Σύριζα κινήθηκε με μια πολιτική που ευνοούσε τους έλληνες [19] παρά τους μετανάστες: αφενός άφοση τους τελευταίους στο ζέλος της οικονομικής τους εκμετάλλευσης από τους έλληνες, αφετέρου επέδειξε ιδιαίτερη ανεκτικότητα στο ρατσισμό των 'απλών κατοίκων', των 'πολύπαθων νησιών του

[20] «Συγκροτημένες ομάδες πολιτών, πάνω από 100 άτομα, έδρασαν με σχέδιο, ανενόχλητοι και υπό τα βλέμματα της Αστυνομίας, μπροστά από το Επαρχείο Κω, την παραμονή της καθόδου Ευρωπαίων Αξιωματούχων. 'φύγετε! Εξαφανιστείτε! Ράους κοπρίτες!', 'Έμεις θα καθαρίσουμε την Κω από τους βραμαδρήδες' [...] Ένας ανώτερος αστυνομικός κουρεμένος με το γνωστό στυλ μας πλησιάζει απειλητικά τα χέρια. Απάξιωντας να μας εξήγησει γιατί αφήνεται ο νόμος στα χέρια τραμπούκων και φασιστοειδών και η υπηρεσία αδράνει μπροστά στα γεγονότα της βίας. Προσπαθήσαμε να μπούμε στην Αστυνομία. Αδύνατο να περάσουμε, όλα κλειστά και τα απειλητικά βλέμματα μας παρατηρούν από παντού. Σκύβουμε το κεφάλι. Ένα γυνούριστι "πατριώτες" έχουν πάρει φαλάγγι μια ομάδα προσφύγων και αλαλάζοντας τους κυνηγούν σπρώχνοντας και βρίζοντας και ένας α' αυτούς πέφτει πάνω σε μεταλλικό στύλο και πέφτει λιπόθυμος. Τον αρπάζουν από τα μαλλιά του ρίχνουν ένα μπουκάλι νερό στο κεφάλι και τον σπρώχνουν λιπόθυμο σέρνοντας τον ... Μια γυναικεία φωνή ακούγεται: ντροπή σου ρε είσαι και άνδρας» "Πέμπτη 3 Σεπτέμβρη: Η «Νύχτα των Κρυστάλλων» της Κω", Ν. Μυλωνάς, TVXS, 04/09/2015. Στις 08/09, σύμφωνα με ανταπόκριση, όχλος μαζεύτηκε να πετάξει αυγά σε όσους μισφαζάν στην Κω τρόφιμα στους πρόσφυγες.

«Δεν είναι μέρος εδώ για συσσίτιο, να πάνε τους ανθρώπους σε έναν κατάλληλα διαμορφωμένο χώρο. Δεν είναι καταλισμός η πλατεία» φωνάζει η κάτοικος κυρία Ελένη Παπαδοπούλου, που βρέθηκε εξαρχής στο σημείο. «Πεδίον του Αρεως Νο 2 η πλατεία Βικτωρίας», Κλωτίτσα Ολγα, Το BHMA, 08/09/2015. Ας υπενθυμίσουμε ότι η 'κα. Ελένη Παπαδοπούλου που βρέθηκε εξαρχής στο σημείο', είχε βρεθεί εξαρχής (με συνέντευξη της στη NEA) και τον Μάιο του 2011 μετά τη δολοφονία Καντάρη που εκμεταλλεύτηκαν οι φασίστες και το ελληνικό για το πογκρόμ που ακολούθησε, αλλά και (με συνέντευξη της στο MEGA) στις 5 Ιανουαρίου του 2013, όταν τότε «κατέθετε» εναντίον της Βίλας Αμαλίας.

[21] «Σοβαρά επεισόδια στο λιμάνι της Μυτιλήνης σήμερα Παρασκευή 4 Σεπτέμβρη. Αντρες του λιμενικού και της αστυνομίας με χρήση χημικών και βομβίδων κρότου - λάμψης ανάγκασαν περίπου 10.000 πρόσφυγες να εγκαταλείψουν το λιμάνι του νησιού» "Οργίασαν τα ΜΑΤ στο λιμάνι της Μυτιλήνης - Ξέλιο ακόμη και σε φωτορεπόρτερ (φωτογραφίες)", Lesvos News, 06/09/2015. Επίσης, "Μετανάστες έμειναν στη θάλασσα για 8 ώρες - Διασώθηκαν από Blue Star", TVXS, 07/09/2015.

Αιγαίου' κ.τ.λ. [20] Κι όταν ο λαός δεν τα κατάφερνε να οργανωθεί ή το έκανε τόσο μάπα που τον έπιαναν μέχρι και οι μπάτσοι, που είναι γνωστό ότι δεν συλλαμβάνουν ρατσιστές παρά μόνο αν σκοντάψουν κατά λάθος πάνω τους, τότε αναλάμβαναν οι ένστολοι δάρτες. [21] Τα κροκοδείλια δάκρυα των ΜΜΕ εξισορροπούσαν τις ρατσίλες και τους χρυσαυγιτισμούς με ευαίσθητα ρεπορτάζ για νεκρά παιδιά στις τουρκικές ακτές πάντα! [22]

Ο Σύριζα, όμως, δεν είχε λόγια για όλα αυτά. Αντ' αυτού, χρησιμοποιούσε την εθνική ενότητα πάνω στην οποία είχε χτίσει για να συντηρίσει την αντιπαλότητα με τους 'κακούς ευρωπαίους' που «δεν δίνανε αρκετά λεφτά», που «δεν άνοιγαν τα σύνορά τους», που «δεν αντιμετώπιζαν σωστά το πρόβλημα του ιμπεριαλισμού» κ.τ.λ. Όλο τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβρη όλα τα κόμματα, μα κυρίως ο Σύριζα 'που 'ναι και καλός στις διαπραγματεύσεις', έθεταν σε όλους τους τόνους και μέχρι να πεθάνει κανείς από βαριεστιμάρα να το ακούει ότι «το προσφυγικό ζήτημα δεν είναι ελληνικό, αλλά ευρωπαϊκό». Φυσικά αυτό που ήθελαν να πουν σε απλά ελληνικά ήταν «λεφτά, κι άλλα λεφτά!» αλλά επίσης μην τυχόν και οι Ευρωπαίοι βγάλουν κικ όσο ο Σύριζα θα 'αδειάζει τη χώρα από πρόσφυγες'. Πράγμα που και έγινε. Δεν ήταν καμιά πρωτότυπη ιδέα φυσικά. Εξάλλου τι άλλο θέλει ο λάιτ ρατσισμός από το να τους διώξει από τη χώρα; Τίποτα άλλο. Έτσι το είχε κάνει ο Μπερλουσκόνι πριν κάποια χρόνια, το 2013, δίνοντας χαρτιά στους μετανάστες ώστε να μετακινηθούν προς τη Γαλλία και τη Γερμανία, έφαγε όμως ως απάντηση ένα κλείσιμο συνόρων από την πλευρά του Σαρκοζί και μια επίπλοη από την Ε.Ε. Όταν το έκανε ο Σαμαράς με τους 600 Σύριους πρόσφυγες που διαμαρτύρονταν στην πλατεία Συντάγματος πέρυσι το χειμώνα, το έκανε όντας νομότυπος. Τώρα, όμως,

[22] "Νεκρός 16χρονος Σύρος στην Κω", Εφημερίδα των Συντακτών, 16/08/2015. Στο "Πρόσφυγες: 10.000 από την Ελλάδα στην πΓΔΜ σε 48 ωρες" αναδεικνύεται και η μέγιστη υποκρισία των ελληνικών ΜΜΕ που κατακρίνει τις «αστυνομικές δυνάμεις της πΓΔΜ» που «επιχείρησαν να εμποδίσουν ακόμη και με γκλομπ την μαζική είσοδο» των προσφύγων, Το BHMA, 10/09/2015. Πα τις ελληνικές αστυνομικές δυνάμεις που ξεσάλωσαν με μαχαίρια και κλούπι στην Κω και στη Λέσβο φυσικά ούτε κουβέντα. Αντίθετα, εκεί το BHMA χαρωπά μετέδωσε τη δήλωση του προέδρου της δημοκρατίας Πάκη πως... «η αστυνομία κάνει τεράστιες προσπάθειες, με έναν τρόπο που ταριμάζει στον ελληνικό πολιτισμό και στον ευρωπαϊκό πολιτισμό», στο "Πανόραμα για Ε.Α.Σ: Εξήρε την προσπάθεια της στο μεταναστευτικό", Το BHMA, 09-09-2015. Πα τις κλοπές αστυνομικών εις βάρος προσφύγων, βλέπε "Migrants claim rogue Greek coastguard are ROBBING them at gunpoint and puncturing their dinghies in the Mediterranean", Daily Mail, Hannah Roberts, 09/09/2015. Πα αντίστοιχα περιστατικά στη Σαμοθράκη, βλέπε "–Δεν είμαστε εγκληματίες, πρόσφυγες είμαστε... –Σκάσε μαλάκα! Humans of New York: Σύρος πρόσφυγας περιγράφει βασανιστήρια από Έλληνα αστυνομικό στη Σαμοθράκη", lifo.gr, 28/09/2015.

πια ο Σύριζα μετακίνησε, σχετικά αθόρυβα, εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες προς τα μη-ευρωπαϊκά σύνορα με τη Μακεδονία και τους ευχήθηκε καλό κατεύδιο για τη διαμονή στους επόμενους ευρωπαϊκούς βούρκους (τον τσέχικο, τον ουγγρικό, τον αυστριακό κ.τ.λ.).

Έτσι, ο Σύριζα στο θέμα των Σύριων προσφύγων θα λέγαμε συνολικά ότι δεν κατάφερε να κάνει κάτι παραπάνω ή παρακάτω από ότι θα έκανε ένας 'λαϊτ' ρατσιστής κάτοικος της χώρας – ένας, δηλαδή, που δεν θα ήθελε ντε και καλά να σκοτώσει τους πρόσφυγες, αλλά σίγουρα θα ήθελε να τους διώξει. Το κράτος σαν 'συλλογικός ρατσιστής'. Βασικά, ο Σύριζα – και το ελληνικό κράτος συνεπώς – έπαιξε το ρόλο εκείνων των απαίσιων 'κορακιών' της λέσβασου που όλοι δήθεν κατέκριναν και απαξίωναν... Άφοσε τους πρόσφυγες στο έλεος της κρατικής γραφειοκρατίας, στα όρια της επιβίωσης, στη λύσσα της ρατσιστικής και στην ένταση της αστυνομικής βίας. Έβγαλε για την πάρτη του και για τον λαό του, σε κάθε μικρή και μεγάλη φάση, σε κάθε κόμβο αυτής της μετακίνησης, ότι διάδολο μπορούσε να βγάλει, όπως ακριβώς και τα λεγόμενα 'κοράκια της λέσβου'. Έπαιξε κεντρικά το ρόλο του κράτους-διακινητή προσφύγων αντλώντας το μέγιστο δυνατό όφελος, τόσο από τους πρόσφυγες όσο και από την Ε.Ε., για λογαριασμό του, του κράτους και του λαού του. Αυτό μας φέρνει στο συμπέρασμα ότι η δική μας κριτική (όπως και στα 'κοράκια της λέσβου' και το δια-κρατικό κύκλωμα διακίνησης ανθρώπων στο οποίο αυτοί συμμετέχουν) δεν πάει τόσο στο πρακτικό όσο στο ηθικό επίπεδο.

Οι διακινητές δεν είναι 'δουλέμποροι', ικανοποιούν μια ανάγκη μετακίνησης πληθυσμών όταν αυτή εμφανίζεται. Η αγορά αυτή είναι παράνομη γιατί πρέπει να είναι παράνομη σύμφωνα με τα στάνταρ που θέτουν τα ευρωπαϊκά κράτη με βάση το πόσο πολύ σέβονται τους 'πρόσφυγες'. Γι' αυτό ακριβώς σε όλη αυτή τη διαδικασία η θέληση των ίδιων των προσφύγων και μεταναστών είναι πρώτο και κύριο κριτήριο για εμάς. Από την άλλη, όμως, και αυτό έχει να κάνει με την ηθική των εκμεταλλευτών της λέσβου και της κάθε λέσβου, αλλά και την πολιτική ηθική της αριστερής κυβέρνησης, η ικανοποίηση αυτής της ανάγκης μετακίνησης γίνεται μόνον για κάποιους, ενώ άλλοι αναγκάζονται να μείνουν πίσω 1,5 και 2,5 χιλιάρικα χρειάζονται για να περάσεις το Αιγαίο και άλλα πολλά χιλιάρικα για να φτάσεις στον τελικό προορισμό από εκεί που ξεκίνησες. Ο Σύριζα πήρε τη δικιά του ταρίφα, οι πλοιοκτήτες, οι ταξιτζήδες και όλοι οι άλλοι πήραν τη δικιά τους ανακούφιση, προκαταβολικά ένα χάδι για το νησιωτικό πληθυσμό, ίσως επειδή θα πρέπει να αυξηθούν οι φόροι στα κωλόνυσα. Άλλα ο Σύριζα, όπως και κάθε διακινητής, δεν έκανε καμιά φιλανθρωπία φυσικά, δούλεψε απλά και με συντονισμό για την πολύ προσδοφόρα δουλειά του. Αυτό τώρα στην ελλάδα το λένε «πολιτισμός φιλοξενίας».

«Η αστυνομία κάνει τεράστιες προσπάθειες, με έναν τρόπο που ταιριάζει στον ελληνικό πολιτισμό και στον ευρωπαϊκό πολιτισμό»

Προκόπης Παυλόπουλος (09-09-2015)

Στηρίζουμε τον αστυνομικό από την Κω
Public Figure

Timeline About Photos Likes Videos

6,133 people like this

Invite friends to like this Page

ABOUT >

Στηρίζουμε το παλικάρι, απαιτούμε αθώωση

Ask for Στηρίζουμε τον αστυνομικό από την Κω's update

Post Photo / Video Write something... Post

Στηρίζουμε τον αστυνομικό από την Κω
1 hr · 169

3. Το χρονικό της αριστερής εθνικής ασφάλειας

(aka ο Σύριζα και τα κέντρα κράτησης μεταναστών)

Ένα από τα βασικά επιχειρήματα που ακούσαμε πριν το Γεννάρη του 2015 σε όλες αυτές τις συζητήσεις και ατέλειωτες αναλύσεις γύρω από τον Σύριζα και το τι θα κάνει, ήταν ότι με θα «βελτιώσει» τα κέντρα κατάστασης μεταναστών – αν δύχι ότι θα τα κλείσει εντελώς. Ήταν ένα επιχείρημα που κυριάρχησε σε κάποιους πολιτικούς κύκλους και τροφοδότησε με συνέπεια τις μυθοπλασίες γύρω από την 'πρώτη φορά αριστερά' και το εξανθρωπισμένο πρόσωπο του ελληνικού κράτους. «Στόχος είναι σε 100 ημέρες να κλείσει η Αμυγδαλέζα» [23], είπε ο υπουργός Πανούσης, και πως «τα κέντρα κράτησης τελειώνουν». [24] Ταυτόχρονα περίου, αρχίζει μια διαδικασία όπου μετανάστες αφίνονται σταδιακά ελεύθεροι από τα κέντρα που ήταν έγκλειστοι, χωρίς όμως να έχουν ταξιδιωτικά έγγραφα και έχοντας 6+6 μήνες παράταση μέχρι... την απέλασή τους, επιστρέφοντας δηλαδή στον γνωστό κύκλο της παρανομοποίησης. Και ελεύθεροι στα χέρια του ελληνικού όχλου. Δεν προλαβαίνει να περάσει ένας μήνας, και στις 14 Μαρτίου τελικά ανοίγει ξανά η πτέρυγα Γ' της Αμυγδαλέζας. Η αναπληρώτρια υπουργός μετανάστευσης Χριστοδούλοπούλου βάζει μια ταφόπλακα στις φαντασιώσεις των ψηφοφόρων που ήλπιζαν να μπει κλιματισμός στα κοντέινερ των μεταναστών.

«Δεν έχουμε δυνατότητα να τα κλείσουμε, δεδομένου ότι έχουμε απορροφήσει κονδύλια γι' αυτά τα κέντρα και αν τα κλείσουμε, πρέπει να γίνει διόρθωση προϋπολογισμού, δηλαδή να επιστρέψουμε χρήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επειδή δεν έχουμε δυνατότητα επιστροφής χρημάτων – αντίθετα θέλουμε να απορροφήσουμε κονδύλια-, πρέπει να κάνουμε μια προσαρμογή, να δούμε με τι τρόπο μπορούμε να μετατρέψουμε αυτά τα κέντρα, είτε σε κέντρα πρώτης υποδοχής, είτε σε ανοικτές δομές [...] Κάποια οπωδήποτε θα τα κρατήσουμε. Δεν υπάρχει χώρα που να μην έχει κέντρα κράτησης για ειδικές κατηγορίες αλλοδαπών. Είναι ένα άλλο πλάνο, το οποίο θέλει χρόνο, σκέψη κ.λπ. Δεν είπαμε ποτέ ότι δεν θα έχουμε κέντρα κράτησης στη χώρα». [25] Σε απλή γλώσσα: φάγαμε τα χρήματα [26] για τα κέντρα κράτησης και τώρα για να δικαιολογήσουμε τις αποδείξεις, τουλάχιστον πρέπει να κρατήσουμε τα κέντρα κράτησης γεμάτα. Για άλλο μια φορά ο Σύριζα βλέπει το 'πρόβλημα' ως ευκαιρία για φράγκα. Οι δε ρητορικοί μαξιμαλισμοί καταρρέουν πλήρως τον Σεπτέμβριο του 2015 διά στόματος του υφυπουργού μετανάστευσης Μουζάλα, αυτού που αντικατέστησε τη Χριστοδούλοπούλου δηλαδή. Η Αμυγδαλέζα τελικά γεμίζει ξανά. [27]

Σήμερα, μετά από όλα αυτά, είναι πλέον ολοφάνερο ότι με τον Σύριζα, παρά το αριστερό του 'πρόσημο' και τα κροκοδείλια δάκρυα των στελεχών του για τις δυστυχισμένες ζωές των μεταναστών, τα κέντρα κράτησης δεν θα κλείσουν. Θα παραμείνουν στην θέση τους, θα συνεχίσουν να είναι οι τόποι όπου οι επιθυμίες του ελληνικού λαού για έλεγχο και 'ασφά-

λεια' από τους ξένους και τις μεταναστευτικές ροές ενσαρκώνονται και περιφρουρούνται. Ο Καμμένος πανηγυρίζει, η ισχνή μειωψηφία που ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα εντός του Σύριζα υποστηρίζει πως έκανε ότι καλύτερο μπορούσε (αλλά ούτως ή άλλως φταίνε οι ευρωπαίοι, οι προκάτοχοι τους και η κρίση), ενώ οι περισσότεροι/-ες αδιαφορούν. Αν κάτι αλλαξει με τον Σύριζα αυτό δεν ήταν τίποτα άλλο από την επικοινωνιακή διαχείριση του όλου ζητήματος, επιλέγοντας και πλασάροντας τις κινήσεις του έτσι ώστε να μείνουν όλες και όλοι ευχαριστημένες/-οι. Αυτό θα πει 'εθνική ενότης'.

Να στρώνεται το χαλί για τα κέντρα κράτησης από υπουργούς της κυβέρνησης σε εκδηλώσεις για τον κίνδυνο του ισλαμισμού και επί της ουσίας να στρώνουν το έδαφος για ακόμα σκληρότερα μέτρα και πιο λυσσασμένους εθνικούς παροχυσμούς. [28] Να ζητείται χρήμα, νέο χρήμα (ύψους 470 εκατομμυρίων ευρώ) για να συνεχίσουν να υπάρχουν οι 'χώροι φιλοξενίας' και ο πρωθυπουργός μας να διαλαλεί την επιτυχία του στα debates. Όσοι και όσες 'ασχολούνται' με τα κέντρα κράτησης, συγκεκριμένα η φεμινιστική ομάδα του σύριζα 'Μωβ' να συνεργάζονται με κοινωνικούς λειτουργούς, Μ.Κ.Ο., αλυσίδες συριζιϊκής ιδεολογίας και χρυσαυγίτικης συγγένειας και μπάτσους και να αναλαμβάνουν τη διοργάνωση γιορτών στα κέντρα κράτησης μεταναστριών πουλώντας ανθρωπισμό. [29] Ένα κράτος να έχει οργανώσει και συμπυκνώσει τις επιθυμίες του ρατσιστή λαού του, με την αριστερά να είναι το πρώτο βιολί αυτής της καλοστημένης ορχήστρας, να ενορχηστρώνει και να πλαισιώνει κατάλληλα κάθε βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση. Τα συρματοπλέγματα να στίνονται, να επεκτείνονται, να στίνονται ξανά στην Αμυγδαλέζα και την κάθε Αμυγδαλέζα. Να τι θα πει 'εθνική ενότητα'!

[23] "Πανούσης: «Στόχος να κλείσει η Αμυγδαλέζα σε 100 ημέρες», ΤΑ ΝΕΑ, 16/02/2015.

[24] "Πανούσης: «Τα κέντρα κράτησης τελειώνουν, θέλουμε μόνο λίγες μέρες», Το BHMA, 14/02/2015.

[25] "Χριστοδούλοπούλου: Δεν κλείνουν τα Κέντρα Κράτησης Μεταναστών", Capital.gr, 23/03/2015.

[26] Πιατί πετάμε τέτοιες 'ανυπόστατες κατηγορίες'; Είδαμε την αριστερο-ακροδεξιά κυβέρνηση (να συνεχίζει τις πολιτικές των κεντρο-ακροδεξιών προκατόχων της με το) να μην πληρώνει τα απαραίτητα για τη σίτηση των μεταναστών στα κέντρα κράτησης, με την κατάσταση στην Σάμο να φτάνει σε οριακό σημείο, καθώς η εταιρεία που έχει αναλάβει το catering όντας απλήρωτη από τον Σεπτέμβριο του '14 σταμάτησε να πηγαίνει φαγητό στους κρατουμένους. "Χωρίς φαγητό οι μετανάστες στο κέντρο κράτησης της Σάμου", Το BHMA, 08/07/2015.

[27] "Μουζάλας: Σε Σίνδο - Λαύριο οι πρόσφυγες - Και στην Αμυγδαλέζα, 250.000 άτομα ήρθαν το καλοκαίρι στην Ελλάδα", Το BHMA, 26/09/2015.

[28] "Απόπο 'συμβούλιο' υπουργών για μετανάστευση και ισλαμική τρομοκρατία", Καθημερινή, 14.05.2015.

4. Ο Σύριζα αντιφασίστας (λέμε τώρα)

Το τέταρτο σημείο έχει να κάνει έμμεσα με τους μετανάστες. Μιλάμε για τη στάση του Σύριζα απέναντι στην ποινική δίωξη κατά της Χ.Α., των οργανωτών δηλαδή ενός μέρους του κυνηγού εναντίον των μεταναστών. Το συμπέρασμα που μπορούμε να βγάλουμε με ταπεινότητα από την πλευρά μας, όταν συζητάμε αυτό το ζήτημα (βλ. και το κείμενό στο προηγούμενο τεύχος του 151 γύρω από τη δίκη της Χ.Α.), είναι ότι, πραγματικά, αν ο Μιχαλολιάκος και η παρέα του είχαν έστω και λίγο άγχος για το μέλλον τους επί Σαμαρά και Δένδια, μάλλον έχουν ηρεμήσει για τα καλά με τη νέα κυβέρνηση. Από πολύ νωρίς, μετά την έναρξη της δίωξης κατά των βιθρολυμμάτων, τα στελέχη και οι υπουργοί του Σύριζα ξημεροβραδιάζονταν στα μίντια για να δηλώνουν δύο πράγματα. Πρώτον, ότι «αν διωχθεί το φρόντιμα ανοίγει ο δρόμος για μελλοντικές διώξεις της αριστεράς» (Ευτυχώς που είναι ενάντια στην θεωρία των δύο άκρων κατά τα άλλα!). Δεύτερον, ότι «οι χρυσαυγίτες πρέπει να διωχθούν για τις πράξεις τους και όχι για τις ιδέες τους» (που όλως τυχαίως είναι ακριβώς η υπερασπιστική γραμμή των ίδιων των ναζί). [30] Προφανώς βέβαια όσοι έχουν διαβάσει το κείμενο ως εδώ θα θυμούνται πως ο Σύριζα είναι τόσο καλός ώστε με αριστερή ρητορική να πλασάρει ακροδεξιά πολιτική.

Πέρα από τον κ. Βούτση και τον κ. Παπαδημούλη, τα παραπάνω υπέροχα αποτυπώθηκαν και στη στάση της πρώτης Προέδρου της Βουλής, Ζωής Κωνσταντοπούλου σε όλο το προηγούμενο επτάμηνο, ο οποία σαν συνεπής δημοκράτισσα τάχθηκε ενάντια στην παύση χρηματοδότησης της χρυσής αυγής και ενάντια στην άρση ασυλίας των βουλευτών της αλλά έθεσε και ζήτημα νομιμότητας κάθε νόμου που ψηφίστηκε στη βουλή χωρίς της παρουσία των φυλακισμένων χρυσαυγίτων. Όπως εξήγησε αργότερα σε όλους εμάς που είχαμε μπερδευτεί, ο χρυσής αυγή είναι μεν μια νεοναζί συμμορία αλλά από τη στιγμή που την έβαλε στο κοινοβούλιο ο ελληνικός λαός έγινε νόμιμο κόμμα και άρα ο αντιφασιστός μπορεί να πάει για μπάνιο (τώρα εμείς φταίμε άραγε που σκεφτήκαμε να απαγορευθεί τουλάχιστον η αριστερή χρυσή αυγή, ακά Λ.Α.Ε., εφόσον δεν κατάφερε να μπει στο κοινοβούλιο). [31]

Φυσικά ο φιλο-χρυσαυγίτισμός της Κωνσταντοπούλου δεν θα πρέπει να αποδοθεί σε κάποια ιδιοτροπία της αλλά σε κομματική γραμμή. Απόδειξη ότι η κυβέρνηση Σύριζα συνέχισε την πρακτική της προηγούμενης κυβέρνησης να απαντάει στις ερωτήσεις των βουλευτών της χρυσής αυγής (με μοναδική εξαίρεση την Τασία Χριστοδούλοπούλου).

[29] Βλ. "The Whole Damn Bakery", Antifa Negative, για το αγγλόφωνο διαδικτυακό περιοδικό REDSHIFT (10/04/2015) και "Αιεύθυνση αλλοδαπών Αττικής: «ελάτε με νταύλια, ελάτε με κορδέλες, γιορτάστε φευγίστριες με τις φυλακισμένες», τεύχος 11 (Ανοιξη 2015) στο περιοδικό Μιγάδα.

[30] «Το δικαϊκό μας σύστημα τιμωρεί πράξεις και όχι ιδέες», Βούτσης, γραμματέας της κοινοβουλευτικής ομάδας του Σύριζα. "Σύγκρουση στη Βουλή για τη Χρυσή Αυγή", Καθημερινή, 28/02/2014.

[31] Βλ. στο YouTube συνέντευξη Τύπου της Ζωής Κωνσταντοπούλου, σε απάντηση σχετικής ερώτησης του δημοσιογράφου Δ. Ψαρρά, 31/08/2015.

Από την άλλη, ο Σύριζα δεν περιορίστηκε στο ρητορικό χάιδεμα της Χ.Α. Επί της κυβέρνησης Τσίπρα οι ναζιστές δέχτηκαν... φοβερά πλήγματα από κράτος, όπως το ότι αφέθηκαν ελεύθεροι πάνω στο 18μπνο (σε αντίθεση φυσικά με αριστερούς κρατούμενους), η 'ανεξάρτητη δικαιοσύνη' αφέθηκε να απορρίψει την παράσταση πολιτικής αγωγής στη δίκη της χ.α. για το αδίκημα της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης, ώστε να μπορούν οι ναζί να αναπτύξουν το σκεπτικό τους χωρίς ενοχλητικές ερωτήσεις, άρθρηκε ο κατ' οίκον περιορισμός των Μιχαλολιάκου, Ζαρούλια και Μίχου, κ.τ.λ.

Δες χρειάζεται καμιά αναλυτική δεινότητα για να καταλάβει καμιά/κανείς ότι έτσι και αλλιώς δεν θα μπορούσε να αντισταθεί στους φασίστες το ίδιο κόμμα που έκανε σλόγκαν 10 χρόνια πριν το «οι έλληνες δεν είναι ρατσιστές», που μίλαγε για «πρόβλημα στο κέντρο» και κατανοούσε τα άγκη και τις αγωγίες των εκάστοτε κατοίκων (που μερικά χρόνια αργότερα θα αναδείκνυαν την Χ.Α. σε τρίτη πολιτική δύναμη). Και σίγουρα δεν θα μπορούσε να θάψει ένα κόμμα στα δεξιά της Ν.Δ. προς το οποίο να διαρρέουν οι ψήφοι των αγανακτισμένων ρατσιστών για τους οποίους βέβαια ο Ξένιος Δίας είναι υπερβολικά λάιτ μεταχείριση.

Θα ήταν κλισέ να ξαναπούμε ότι αυτά είναι απολύτως αναμενόμενα από ένα κόμμα που θέλει να διατηρήσει τα πνίγα του ελληνικού κράτους και την εύνοια των ελλήνων ψηφοφόρων αλλά το πιο επικίνδυνο είναι ότι τις συνέπειες αυτής της αισχρής τους στάσης θα τις πληρώσουμε όλες και όλοι που δεν γουστάρουμε ούτε το μεν κράτος ούτε τους δε ψηφοφόρους. Με τις νέες δηλώσεις του Μιχαλολιάκου για «πολιτική και όχι ποινική του ευθύνη», τις ροτές και ξεκάθαρες απειλές των χρυσαυγίτων για το τι θα γίνει 'μόλις ξεμπερδέψουν μετη δίκη' και τη διαφαινόμενη αθώωση της ηγεσίας τους, το μέλλον θα γίνει ακόμα πιο δύσκολο για αντιφασίστ(ρι)ες στην ελλάδα.

Δεν θα κάνουμε σούμα όλων των παραπάνω και ούτε θα προχωρήσουμε σε (βαθύτερα) επεξεργασμένα συμπεράσματα γιατί σεβόμαστε το νου της αναγνώστριας και του αναγνώστη. Ζουμ όσοτ. Το κείμενο κλείνει. Η κουβέντα για το (τι είναι το) κράτος συνεχίζεται. Είναι μια κουβέντα με ορίζοντα και οφέλει χρόνων. Αυτό εδώ το κείμενο θέλει απλά να βοηθήσει στο χτίσιμο 'μνήμης εξαμήνου'. Μετά μπορεί να είμαστε ώριμες/-οι και για περισσότερα απ' αυτό.

Antifa Negative, Οκτώβριος 2015.

(για περισσότερα: <http://antifa-ngt.espivblogs.net/>)